

Įvadas

Taro kortos – vienas mistiškiausių dvasinio pažinimo kelių. Paslaptys ir neapčiuopiami ryšiai persmelkia daugybę būrimo pakopų ir aspektų. Kaip ir kodėl klausėjas traukia tam tikrą kortą? Kaip jos atskleidžia aktualią situaciją? Ar galima išmokti suprasti simbolių kalbą? Ko klausiti? Šie ir daugybė kitų klausimų kyla vien tik paėmus taro kortų malką.

Atsimenu pirmą pažintį su taro kortomis. Nustebino ir patraukė ryškios piešinių spalvos ir neįprasti simboliai. Piešiniai priminė pasakų iliustracijas. Skirtumas buvo tik toks, kad jos vaizdavo ne išgalvotas istorijas, o mano pačios gyvenimą! Tuo metu niekaip nesuvokiau, kaip būrėja, žiūrėdama į tuos keistus paveikslukus, sugeba taip tiksliai nupasakoti tuometes mano gyvenimo sąlygas. Maža to, ji nusakė ir mano artimųjų nuotaikas, troškimus. Ji nuspėjo tokius ateities įvykius, kurių aš dar negalėjau žinoti. Intelktas, gerai išlavintas ilgai studijuojant, atsisakė suprasti šitokį mistinį įžvalgumą, o sveikas skepticizmas šnibždėjo: „Pažiūrėsime!“ Vienintelio dalyko neįstengė paneigti nei intelektas, nei skepticizmas – kortos žinojo apie mano gyvenimą tai, ko nežinojau aš pati!

Būrėja, jauna ir patraukli italė, atrodė šiuolaikiškai. Pamačiusi ją gatvėje tikrai nebūčiau pagalvojusi apie nepaprastus jos mistinius sugebėjimus. Nė neįtariau, kad būtis kada nors privers ir mane paimti kortas, negana to, leis atverti duris į kitų gyvenimus. Praėjo ne vieni dvasinių ieškojimų metai, kol likimas pradėjo versti slaptus puslapius.

Įpratusi tikrovės paaiškinimus išprotauti norėjau suprasti ir taro kortų veikimo mechanizmą. Kaip yra, kad ištraukta korta nusako nežinomus klausėjo gyvenimo aspektus? Kaip ji nurodo aplinkybes ir asmenis, kurių tarologas nepažįsta, bet išvelgia išdėliotose kortose? Kokia aukščiausioji jėga leidžia atspėti ateitį? Pasirodo, yra teorija, aiškinanti šiuos ir kitus sunkiai suvokiamus reiškinius, – praėjusiam šimtmetyje ją suformulavo Šveicarijos psichologas Jungas.

Zigmundo Froido (Sigmund Freud) mokinys ir sekėjas Karlas Gustavas Jungas (Carl Gustav Jung) visada labai domėjosi tokiomis ezoterinėmis teorijomis kaip kinų filosofijos traktatas „Idzing“, kitaip „Permainų knyga“, taro kortomis, astrologija ir pan. Jis norėjo suprasti ir paaiškinti priežasties ir pasekmės, sutapimo ir tikimybės principus, jų veikimo mechanizmą. Jungas suformulavo sinchroniškumo teoriją, kurią ir aprašė veikale „Sinchroniškumas – nepriežastinis jungiamasis principas“ (Synchronicity: An Acausal Connecting Principle). Šiame darbe jis teigė, kad atsitiktinumų nėra ir mūsų vidinis būvis traukia, lemia išorinius įvykius. Jungo teorija gyva iki šiol, jos aktualumą patvirtina ir mistiniai mokymai, ir taro kortų praktika.

Pradėjusi praktikuotis su taro kortomis supratau dar vieną dalyką: burti arba spėti likimo nebūtų įmanoma be tam tikro požiūrio į tokį fenomeną kaip laikas. Esame įpratę jį suvokti kaip liniją, tiesiogiai jungiančią praeitį su ateitimi. Šitokia laiko vizija ne tik apsunkina loginį įvykių eigos matymą – ji sustabdytų bet kokią būrimo arba likimo spėjimo procesą. O dabar įsivaizduokime, kad laikas – tai taškas, kuriame sutelktos praeitis, dabartis ir ateitis. Visų laikų mistikai ir dvasiniai mokytojai vienu balsu teigia: „Likite čia ir dabar. Praeitis nebeegzistuoja, ateitis dar nesusiformavo. Vienintelė tikrovė, kurią galime patirti, yra dabarties akimirka.“ Laikas kaip suma atskirų akimirkų, kurių kiekviena spirale sujungta su praeitimi ir ateitimi, ir leidžia apčiuopti nematomus ryšius, nustatyti trūkstančius elementus. Kodėl spiralė? Nes daugybė reiškinių pasikartoja, bet ne tiksliai, o skirtingu

lygiu ir pavidalu. Štai kodėl žmonijos istorijoje įmanomos analogijos. Štai kodėl turime galimybę pasimokyti iš senų pavyzdžių, nekartoti savo ir kitų klaidų, judėti dvasiniu keliu. Štai kodėl per taro kortas galime geriau suprasti praeitį, sukurti tikslų dabarties paveikslą ir nukeliauti į ateitį.

Ar galėtumėte sutikę nepažįstamą žmogų iš karto nusakyti jo kaip asmenybės tipą ir gyvenimo būdą? Ar matote praeities pėdsakus jo veide? Gal kartais net galite nuspėti, kaip klostysis tolesnis jo gyvenimas? Nenustebkite, kad to klausiu: kiekvienas žmogus apdovanotas paprasčiausiais psichologiniais sugebėjimais, kiekvienas gali stebėti ir pastebėti. Stebėjimas, kaip ir meditacija, leidžia išsivaduoti iš subjektyvių mąstymo ir veikimo šablonų, objektyviai pažvelgti į tikrovę. Mokėjimas stebėti ir pastebėti – svarbiausia tarologo savybė. Šį sugebėjimą galima lavinti. Tam nereikia ilgų pratybų – užtenka skirti šiek tiek dėmesio anksčiau nepastebėtiems dalykams. Ar eidami gatve atkreipiate dėmesį į praeivių veidų išraiškas? Ar matote, kokia skirtinga žmonių eisena? Ar vien iš tolo stebėdami bendraujančius žmones suprantate jų santykių pobūdį? Ar galite nuspėti kito mintis? Visi šie įgimti arba išugdyti įgūdžiai padeda suprasti visų pirma patį žmogų, paskui ir jo kortas.

Dar vienas reikšmingas dalykas – vidinė tarologo nuostata interpretuojant kortas. Tarologo veikla šia prasme primena medikų darbą, o juk svarbiausias jų principas – nepakenkti. Taro kortos – tai tik paveiksliukai, neutralūs simboliai, kuriems mūsų suvokimas suteikia tam tikrą reikšmę. Tą pačią kortą galima suprasti skirtingai, atsižvelgiant į individualią patirtį, nuotaiką, simpatijas ir antipatijas ir t. t. Kuo daugiau minčių ir jausmų kyla interpretuojant kortas, tuo mažiau galimybių atskleisti tikrąją jų rodomą reikšmę. Bešališko stebėtojo pozicija yra tinkamiausia prieš pradėdant dėti kombinaciją. Kaip tokią būseną pasiekti? Privalu visada prisiminti principą: „ne aš, o per mane“. Tokiu atveju tarologas – tik informacijos perteikėjas. Tikrasis informacijos šaltinis yra meistras, tam tikros malkos autorius; adresatas – klausėjas. Nuo tarologo priklauso tik informacijos pateikimo būdas. Teigiamas nusiteikimas padeda rasti išeitį iš bet kokios, net pačios kebliausios situacijos, o neigiamas nusistatymas rūpesčių kamuojamą žmogų nustumtų į dar juodesnę depresiją. Juk vienu žodžiu galima ir užmušti, ir išgelbėti!

Savaime kyla klausimas, o ką daryti, jeigu kortos rodo nepalankią situaciją? Juk kiekvienoje malkoje yra tamsių, grėsmingų įvaizdžių. Tokios kortos kaip bokštas, mirtis, šėtonas, kardų devynetas ir dešimtukas, monetų penketas iš pirmo žvilgsnio verčia susirūpinti ir kelia nerimą. Kita vertus, jie yra lengviausiai ir greičiausiai atpažįstami, nes išraiškingi ir imlūs simboliai tiksliai apibūdina susiklosčiusią situaciją. Jie įspėja apie pavojus ir grėsmes, bet kartu parodo, kaip rasti sprendimą. Kartais net nėra reikalo jo ieškoti – vien aiškiai suprantant situaciją galima ją iš lėto pradėti keisti. Bet kokioje, net pačioje niūriausioje kortoje visada glūdi gera žinia, o tarologas privalo ją atskleisti!

Ir paskutinis klausimas – terminai. Kortų žinovus vadina būrėjais, raganiais, burtininkais ir t. t. Man asmeniškai labiau prie širdies terminas „tarologas“. Šiame žodyje yra sandas „logos“ – tai nuoroda į racionalią kortų interpretacijos prigimtį. Iš tikrųjų tokie elementai kaip kortų numeriai, tiksliai malkos sudėtis ir įvaizdžių hierarchija byloja apie logiką, aiškumą ir sistemingumą. Žinoma, kortos taip pat suteikia daug erdvės intuicijai ir vaizduotei, tačiau svarbiausiu kortų skaitymo principu lieka analizė. Šioje knygoje vienodai gerbiu abu principus. Džiaugsmo ir kantrybės atrandant taro kortų pasaulį!

Taro kortų kilmė

Taro kortų kilmė nėra aiški, jų istorija remiasi gandaiis ir pavieniais nepatvirtintais faktais. Vieni šaltiniai teigia, kad kortų idėja atkeliavusi iš Egipto, nes ten senovės laikais būdavo pranašavimo tikslams tarnavusių plokštelių su paslaptingais simboliais. Jas interpretuodavo tik vyriausieji žyniai. Kituose šaltiniuose sakoma, kad taro kortos atsiradusios Indijoje arba Kinijoje, o iš ten, patekusios čigonams į rankas, atkeliavusios į Europą.

Yra liudijimų apie taro kortų populiarumą Renesanso epochos Europoje. Pirmiausia jos paplito Italijoje ir tapo mėgstamu aukštuomenės laisvalaikio užsiėmimu. Turtingiausios italų sinjorų Viskončių (Visconti) ir Sforcų (Sforza) šeimos net davė mintį kurti naujas kortas ir viską finansavo. Malka tokiu pavadinimu yra ir mūsų dienomis. Spalvingų kortų žaidimas greitai

pavergė visą Europą: sužadino net tik smalsumą, bet kartu sukėlė Bažnyčios ir valdžios pasipriešinimą. Kai kuriose šalyse lošti kortomis buvo griežtai draudžiama.

Reikėtų aiškiai skirti lošimo ir būrimo kortas. Lošimo kortų malkos sudėtis ir įvaizdžiai daug paprastesni. Vis dėlto abejos kortos turi ir bendrų požymių: ir vienos, ir kitos malkos remiasi keturių spalvų baze, turi rūmų personažų ir tokių veikėjų kaip juokdarys. Yra ir skirtumų: nė viena lošimo malka neturi didžiojo arkano ir jam būdingų mistinių simbolių, atskleidžiančių nematomus tikrovės aspektus. Žinoma, burti galima ir paprastomis lošimo kortomis. Jos puikiai perteikia buitines situacijas ir jų vyksmo tendencijas, tačiau joms nebūdingas dvasinis taro kortų aspektas.

Termino *tarò* kilmė taip pat yra paslaptinga ir prieštaringa. Šis žodis turi bendrą šaknį su italų *tarocchi* – „kortos“. Prancūzų kalba rašoma *tarot*, tik paskutinė raidė netariama. Kiti šaltiniai teigia, kad taro kildinamas iš Taro upės Šiaurės Italijoje pavadinimo. Treti šį terminą sieja su mistiniu kabalos mokymu ir net su judėjų Tora.

Modernioji taro malka buvo sudaryta XVI a. pabaigoje atsiradus Marselio (pavadintos Pietų Prancūzijos miesto vardu) kortoms. Pastarosios turi didįjį, mažąjį arkanus ir rūmų kortas – iš viso 78. Mažasis Marselio arkanas itin specifiškas – jame naudojami sunkiai iššifruojami abstraktūs simboliai, primenantys lošimo kortų spalvas: kryžiai atitinka Marselio malkos lazdas, pikai – kardus, čirvai (kitaip širdys) – taures, o būgnai – monetas. Šia tradicine sandara remiasi visos moderniosios malkos, kurių yra keli šimtai. Ypač populiarios yra Osvaldo Verto (Oswald Wirth), Alistero Kroulio (Aleister Crowley), dar vadinamos Toto, šveicariškos, rusiškos, viduramžiškos Luidžio Skapinio (Luigi Scapini), Morgano ir Griro (Lloid Morgan, Bill Greer) ir kitos. O Raiderio ir Vaito malka, sudaryta XX a. pradžioje, yra, ko gero, viena populiariausių, žinomiausių ir dažniausiai naudojamų mūsų dienomis. Kiekvienas patyręs tarologas laiko garbės reikalu bent jau susipažinti su jos simbolių kalba.

Artūras Edvardas Vaitas (Arthur Edward Waite), mistikas, okultinių mokslų magistras ir masonų ložės įkūrėjas, gimė JAV antroje XIX a. pusėje. Mirus tėvui Artūro motina persikėlė į Angliją, ten berniukas mokėsi. Vėliau jaunuolis dirbo tarnautoju, tačiau oficiali tarnyba jį domino tik kaip galimy-

bė užsidirbti pragyvenimui. Labai anksti jį pradėjo traukti poezija, filosofija ir misticizmas. Kiekvieną laisvą akimirką Artūras praleido Britų muziejaus bibliotekoje studijuodamas senųjų meistrų rankraščius. Beveik visą laiką gyveno Londone. Ten 1891 m. įsitraukė į „Aukšinės aušros“ masonų ložės veiklą. Vaitas parašė nemažai knygų magijos, kabalos, alchemijos, numerologijos temomis. Jis aktyviai bendradarbiavo su leidybos namais ir žinias-klaida, redagavo žurnalą „Nežinomas pasaulis“. Magistro įkvėpta dailininkė Pamela Kolman Smit (Pamela Colman Smith) sukūrė 78 kortų iliustracijas. 1910 m. kortos buvo išleistos. O 1911 m. Viljamo Raiderio (William Rider) leidyklos parengta pasirodė A. E. Vaito knyga „Taro kortų raktas“. Nuo tada malka vadinama Raiderio ir Vaito vardu.

Labiausiai Raiderio ir Vaito malka nuo tradicinių Marselio kortų skiriasi mažojo arkano iliustracijomis. Vietoj abstrakčių, sunkiai suprantamų spalvų simbolių Vaitas įtikino dailininkę Smit sukurti vaizdingus, lengvai interpretuojamus paveikslėlius. Juose išsaugoti svarbiausi Marselio taro spalvų atributai (lazdos, taurės, kardai ir monetos), bet tos pačios mintys perteiktos konkrečiais įvaizdžiais. Panašiai kaip pasakų iliustracijos naujai sukurti įvaizdžiai tiksliai nusako turinį, tačiau ir vaizduotei paliekama užtektinai erdvės.

Dar vienas mažas, bet mįslingas šių malkų skirtumas – sukeisti dviejų kortų numeriai. Marselio malkos didžiojo arkano VIII teisingumo korta Vaito pažymėta XI numeriu, o Marselio XI galios korta pasirodo VIII numeriu. Sunku suprasti, dėl ko taip buvo padaryta, o pats autorius savo „Taro kortų rakte“ apie tai nieko nerašo. Galima tik spėlioti, kodėl Vaitui atrodė logiškiau sudėlioti šias kortas kaip tik tokia tvarka. Galios (VIII) korta puikiai papildė karietos (VII) įvaizdį. Abu paveikslėliai kupini energijos, stiprybės, pasitikėjimo, žmogaus triumfo. XI teisingumo korta atveria naują dešimties didžiojo arkano kortų ciklą (XI–XX) arba naują herojaus (žr. skyrių „Kvailio kelionė“) gyvenimo periodą. Pusiausvyrą, darną ir teisingumą vaizduojantis paveikslėlis išbandymų kupino ciklo pradžioje suteikia optimizmo ir užtikrina sėkmingą finalą!

Ir dar viena pastaba apie Vaito „Taro kortų raktą“. Jame itin trumpai ir nedetaliai komentuojamos kortų reikšmės. Mūsų laikais parašyta daugybė įdomių ir išsamių knygų apie taro kortas ir Vaito malką. Žinoma, verta susipažinti su Vaito knyga, kad suprastumėte anų ir šių dienų kortų interpretavimo skirtumus.

Tradiciniai kortų dėliojimai

Yra daugybė įvairių dėliojimų. Galima traukti nuo vienos iki dvidešimt keturių ir daugiau kortų. Dėliojimai priklauso nuo klausėjo poreikių. Norint atsakyti į trumpą ir aiškiai suformuluotą klausimą užtektų ir vienos kortos. Trijų arba septynių kortų konfigūracijos tikėtų siekiant surasti gerą sprendimą turint kelias galimybes. Asmeniškams santykiams išsiaiškinti naudojami keturių, septynių arba dvylikos kortų dėliojimai. Artėjančių naujų metų prognozė savaime turėtų remtis dvylikos kortų struktūra – kiekvienam mėnesiui viena korta. Patyręs tarologas gali vadovautis intuicija ir atversti tiek kortų, kiek traukia ranka, dėlioti jas, kaip jam patinka!

Žmonės dažnai teiraujasi, kokius klausimus galima užduoti. Visus! Žinoma, yra ir išimčių. Save gerbiantis tarologas vengia klausimų apie mirtį ir gimimą, bet tai, ko gero, yra vienintelė tylos zona. Šitie klausimai paliekami Dievo kompetencijai – tik jis lemia kiekvieno mūsų atėjimo ir išėjimo vandenį. Mirtingi, nors ir patyrę ekstrasensai bei tarologai, neturėtų varžytis su pačiu Dievu! Šiaip galima klausyti apie įvairias gyvenimo sritis: jausmus, finansus, meilę, karjerą, santykius, šeimą, vaikus, dvasinę augimą. Praktika

rodo, kad kuo aiškesnis ir trumpesnis klausimas, tuo tikslesnis atsakymas! Būna, kad klausėjas nenori kalbėti apie save arba nemoka suformuluoti klausimo. Tuomet kortos vis vien traukiamos, kad susidarytų bendras vaizdas. Nėra reikalo tikėtis detalaus atsakymo, tačiau kortos vis vien parodytų visus svarbiausius momentus: praeitį, dabartį, ateitį, slaptus ir akivaizdžius gyvenimo aspektus, išdavas. „Rakto“ ir „Keltų kryžiaus“ dėliojimai geriausiai tinka tokiomis situacijomis.

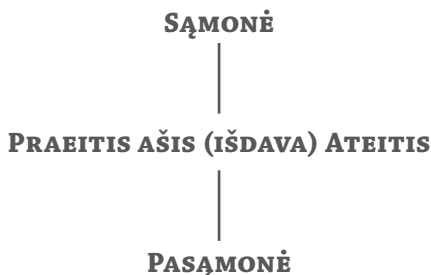
Toliau bus pateikti dėliojimai nuo paprastų iki sudėtingų. Prieš traukiant kortas patartina gerai išmaišyti. Paskui malka paduodama klausėjui ir šis kaire ranka ją padalija į tris grupes. Savimi pasitikintys, perpratę įvairias kortų interpretacijas tarologai, skirdami dar užverstą malką, kortų dalį gali persukti. Tokiu atveju reikėtų gerai prisiminti perverstų kortų reikšmes. Tai pajvairina dėliojimo aiškinimą naujais niuansais ir spalvingomis detalėmis!

Kortoms traukti tinka keli būdai. Galima užverstą malką sudėti į vieną liniją arba kaip vaivorykštę, kad matytųsi visos kortų nugarėlės, ir rinkti po vieną kortą. Išrinktos, bet dar neapverstos kortos dedamos į vaivorykštės centrą, iš jų daroma reikiama figūra. Paskui kortos verčiamos ir interpretuojamos viena po kitos arba atverčiamos visos iš karto, kad būtų užbaigtas paveikslas. Neturint pakankamai vietos kortas išdėstyti vaivorykštės forma, galima jas traukti (vėl kaire ranka) po vieną iš sudėtos malkos. Kodėl patartina traukti kortas kaire ranka? Kairė ranka yra arčiau širdies.

Prieš pradėdant aiškinti reikėtų pasidomėti, ar klausėjas norėtų pats rinkti kortas, ar leistų tai padaryti tarologui. Praktika rodo, kad skirtumo nėra. Stebėdami, kaip traukiamos kortos, žmonės dažnai teigia, kad pasirinktų lygiai tas pačias kortas! Tačiau taip būtų pagerbta klausėjo valia ir pasirinkimo laisvė. Be to, patikrinamas pasitikėjimo būrimu lygis. Klausėjas, pripratęs ir mėgstantis valdyti situaciją, norės pats pasirinkti savo kortas ir neleis šito daryti net patikimam tarologui! Pasyvaus būdo žmonės, lengvai užleidžiantys iniciatyvą kitiems, mielai jos atsisakytų ir šį kartą – tarologas turi būti pasiruošęs priimti atsakomybę už traukiamas kortas.

Prieš aiškindama įvairius dėliojimus paminėsiu, kad įvairios konfigūracijos turi daug bendrų požymių. Svarbiausias jų – skaitymo tvarka. Centrinės kortos rodo situacijos pradžią ir pabaigą. Pirmą kortą – problemos arba klausimo ašis, paskutinė – išdava. Kortos iš kairės paprastai nurodo

praeities poelgius ir įvykius, iš dešinės – esamos padėties perspektyvas ir atitinkamus veiksmus. Žemutinės kortos rodo sąmonės procesus, o viršutinės – sąmonės reiškinius. Taip susidaro štai tokia bendra schema:

Šis principas diktuoja dėliojimų formą – dažniausiai būna tiesi linija, kryžius arba ratas. Ja remiantis galima lengvai nuspėti įvairių kortų funkcijas ir įmanomas reikšmes. Ši schema taip pat leidžia eksperimentuoti kuriant naujus, individualius dėliojimus.

VIENA KORTA

Vienos kortos dėliojimas yra pats paprasčiausias būdas greitai sužinoti tiesą. Viena korta traukiama norint nuspėti prasidėjusios dienos pobūdį arba esamą psichologinę būseną, arba ieškant atsakymo į itin trumpą ir aiškų klausimą.

Dienos korta, traukiama iš ryto, nurodo būsimos dienos nuotaiką, būseną arba įvykių raidos kryptį. Sakykim, vežimo korta pranašauja sėkmingą dieną, kai net sunkiausios užduotys ir sumanymai lengvai įgyvendinami. O ištraukus bokšto kortą reikėtų pasiruošti nemaloniems siurprizams ir netikėtoms naujienoms. Šis būdas taip pat taikomas norint geriau pažinti kortų reikšmes ir taro veikimo mechanizmus. Viena korta ne tik nusakytų dienos nuotaiką, bet, galimas daiktas, atskleistų dar nežinomus įvaizdžio aspektus. Praėjusios dienos įvykiai dažnai nurodo slaptus arba subtilius kortos niuansus.

Vienos kortos traukimas taip pat padeda suprasti psichologinį žmogaus tipą arba esamą būseną. Šis būdas itin praktiškas dirbant su grupėmis arba viešai kalbant apie kortas. Interpretuojant vieną kortą lengva atsakyti į klausimą net jo nežinant – pakanka paminėti pagrindinę kortos temą, svarbiausias detales

Kortų ekologija

Kortų, kaip dvasinio augimo ir sąmoningumo siekimo priemonės, unikali energetika. Malkos skiriasi ne tik struktūra, spalvomis ir simboliais, bet ir kuriama nuotaika, magnetinėmis bangomis. Tačiau jos turi ir daug bendra: tai itin stiprus psichologinis poveikis tiems, kurie jas ima į rankas, traukia, formuluoja klausimus ir tikisi išmintingų atsakymų. Todėl kortoms, panašiai kaip gyviems organizmams, reikia dėmesio, pagarbos ir atšargumo. Kitaip tariant, ekologija yra integrali darbo su taro kortomis dalis.

MALKOS PASIRINKIMAS

Sakoma, kad geriausiai dirbama su dovanota malka. Nesulaukę taro kortų dovanų rinkitės malką vadovaudamiesi intuicija ir nuovoka. Yra šimtai skirtingų kortų su įvairiausiais simboliais. Jų galima nusipirkti internetu arba knygynuose. Prieš perkant malką verta pasidomėti jos istorija ir kilme. Jausdami, kad kortų įvaizdžiai traukia jūsų dėmesį ir palieka malonų įspūdį, drąsiai imkite malką į rankas – ji taps jūsų ištikima drauge. Tačiau susidraugavimo ir pažinties laikas gali būti itin ilgas, nes kortos savo pa-

slaptis atskleidžia lėtai. Sutelktis, intuicija ir kantrybė – geriausios savybės „prijaukinant“ ir atrandant bet kokią naują malką.

Ir dar viena pastabėlė. Naudotos kortos turi šeiminingo energijos, tad neverta pirkti naudotų kortų arba tokias dėti! Kortos, kad ir kiek jas valytumėte, saugos buvusio šeiminingo dvasią ir vibraciją. Dėl tų pačių priežasčių nereikėtų skolinti savo malkos kam nors kitam, net pačiam artimiausiam draugui!

MALKOS SAUGOJIMAS

Kiekviena malka saugoma atskiroje dėžutėje. Sakoma, kad geriausiai tam tinka natūralaus medžio kortų dydžio dėžutės. Nuo nepageidaujamo aplinkos poveikio kortas puikiai saugo natūralus šilkas, į kurių malka yra suvyniojama po kiekvieno būrimo. Netekus nors vienos kortos, visą malką galima mesti lauk – nepilna malka nebetinka burti.

MALKOS VALYMAS

Dažnai naudojama malka greitai sugeria žmogaus rankų energiją. Laikui bėgant kortos pasidaro sunkios ir lipnios, tada jos išsiskleidžia nenoriai, tingiai, lyg trokšta pailsėti. Vadinasi, metas jomis pasirūpinti – jas valyti. Tai galima padaryti keliais būdais. Veiksmingiausias štai šis: kortas išskleiskite nugarėlėmis į viršų ant stalo prie atviro lango ir palikite jas alsuoti kelias valandas. Saulės šviesa, smilkalų dūmai ir kvapas, degančių žvakių šiluma puikiai valo pavargusias kortas. Tam tinka ir „Aura Somos“ produktai, ypač „Meistrų kvintesencijos“. Keletą kvintesencijos lašų užvarvinę ant riešų lengvais judesiais pavalykite kortų „aurą“, arba energinį lauką, neliesdami jų pačių. Dirbdami su kortomis reguliariai keiskite malkas, kad viena arba kelios jų galėtų ilsėtis.

BŪRIMO APLINKA

Tai yra itin atsakinga akimirka. Žinoma, reikalui esant, galima traukti kortas bet kada, bet kur ir bet kokiomis sąlygomis, tačiau daug įdomiau ir maloniau sukurti būrimo ritualą.

Tyla, susitelkimas ir atskirtis teigiamai nuteikia ir paruošia kortų traukimui. Reikėtų užsitikrinti, kad jums netrukdytų jokie išoriniai veiksniai. Kortas galima dėti ant stalo, ir ant grindų – svarbu, kad tarologas ir klausėjas jaustųsi patogiai ir laisvai. Stalas, tarnaujantis būrimui, turėtų būti pakankamai platus ir didelis (geriausia apskritas, be aštrių kampų), kad užtektų vietos visoms kortoms išdėti.

Natūralios medžiagos staltiesė, naudojama tik būrimui, sukuria tinkamą foną kortų spalvoms ir simboliams pabrėžti. Pasirinkite sau malonią spalvą, ne itin ryškią, ne itin tamsią. Idealiai tiktų tamsiai raudona, rožinė, mėlyna arba žalia. Malonus apšvietimas ir degančios žvakės sukuria intymią, jaukią aplinką. Be to, žvakių liepsna gali būti savotiškas ženklas: praktika rodo, kad stipriame ir harmoningame energijos lauke žvakės dega tolygiai ir stabiliai, o dėl bet kokio melo arba disharmonijos jos kibirkščiuoja.

Kortos mėgsta švarias rankas! Todėl būtų gerai, kad prieš traukiant kortas ir tarologas, ir klausėjas jas nusiplautų. Daug kartų teko matyti ir tarologus, ir jų klientus badančius pirštais arba ilgais nagais į kortų simbolius. Tokiais atvejais ramiai pasakyta pastaba, pavyzdžiui, „jūs badote savo paties gyvenimą“, padėtų ir vieniems, ir kitiems prisiminti pagarbą kortų misterijai.

Ideali aplinka būrimams – iš anksto paruoštas, specialiai parinktas kambarys arba jo dalis. Keliaujant arba lankantis pas kitus sunku užtikrinti idealias sąlygas. Tačiau skiriant šiek tiek dėmesio detalėms įmanoma greitai sukurti malonią ir ramią būrimo aplinką. Svarbiausia kortas laikyti atskirose dėžutėse, laiku jas valyti ir keisti. Visada galima pasiimti kelionėn natūralios medžiagos staltiesėlę arba skarą, ant kurių dėliosite kortas. Žinoma, kiekvienuose namuose atsiras jausus, ramus kampelis ir pora žvakių.

Prieš dėlioiant kortas kitiems būtų gerai patikrinti savo motyvaciją. Dėl kokių priežasčių imatės atsakyti į kitų klausimus? Norėdami padėti ar parodyti nepaprastus sugebėjimus? O gal geidžiate greitai ir lengvai užsidirbti? Visais atvejais verta prisiminti, kad taro kortos – tai galingas pažinimo instrumentas, reikalaujantis pagarbos ir išminties. Taro simboliai ir jų deriniai, veikdami sąmonę ir pasąmonę, turi didžiulės įtakos žmogaus gyvenimui – jie gali ir išsaugoti, ir pražudyti. Tarologas, išdrįstantis burti kitiems, prisiima atsakomybę už pateikiamą informaciją, už kiekvieną ištartą žodį,

pėdsakus, paliekamus kitų sielose. Prieš kiekvieną būrimą gerai prisiminti Paskutinio teismo įvaizdį – šie trimitai skamba visiems, taip pat ir gerbiams tarologams. Ir už kiekvieną žodį anksčiau ar vėliau tenka atsakyti!